

Kính chào quý thánh gia, chúng tôi xin chân thành cảm ơn quý vị đón nghe Chương Trình Phát Thanh Tin Lành hôm nay. Trong *Câu Chuyện Gia Đình* kỳ này, chúng tôi xin tiếp tục trình bày những nguyên tắc Kinh Thánh dạy mà chúng ta cần áp dụng để hôn nhân Chúa ban cho chúng ta được hạnh phúc bền lâu. Điều chúng ta đã thấy và cũng đã kinh nghiệm trong hôn nhân là, dù yêu nhau nhiều bao nhiêu, không việc gì nào tránh được những lúc buồn giận hoặc bất đồng ý kiến với nhau. Vì vậy điều quan trọng không nhất thiết là làm thế nào để việc gì tránh bất đồng ý kiến và bất hòa nhưng là làm thế nào để bất hòa và bất đồng ý kiến không khiếm và chúng ta cảm giận nhau, muộn chia tay nhau những trái tim, qua những điều không vui đó việc gì chúng ta hiểu nhau và yêu nhau hơn. Vì Mục đích, tác giả quy định

Mục đích Răn Cho Hôn Nhân

để những răn, để không gây tổn thương trong mối quan hệ giữa vợ chồng, khi hai người có chuyện để bất hòa với nhau, chúng ta cần tránh những điều sau đây:

1. Tránh dè dặt hay che giấu buồn giận trước mặt những sự việc nghiêm trọng, cần biết lập luận giận
2. Tránh phẫn nộ quá mức, tránh những hành động hay lời nói làm tổn thương nhau
3. Tránh đem chuyện riêng tư của vợ chồng nói ra cho người khác biết
4. Đừng tự đổ mình vào chân tướng (tuyên bố hay nói những điều mình không làm được)
5. Đừng tự rút mình vào vỏ ốc, im lặng không nói để tránh xung đột
6. Đừng làm lớn chuyện hay nói quá đáng, quá nhiều về những điều như nhút nhát, không đáng
7. Đừng dùng tình yêu chặn gãi làm “vũ khí” để điều khiển vợ hay chồng

1. Không đè nén hay che giấu buồn giận trong lòng, cần bày tỏ và phân giải

Vì vợ chồng là những con người bất toàn, yếu đuối, nên khi sống chung với nhau ngày này sang ngày khác sẽ không thể nào tránh được những lúc làm buồn lòng nhau hoặc có những điều gây tổn thương cho nhau. Khi những điều không vui đó xảy ra, chúng ta không nên che giấu sự bực bội, giận trong lòng và làm bình thường như không có chuyện gì xảy ra hoặc trong lòng rít buồn giận nhưng không nói ra, làm như sự việc xảy ra không ảnh hưởng gì đến mình. Khi một người đè nén hay che giấu sự buồn giận như thế, người kia sẽ không biết lỗi là mình và sai sót của mình để ăn năn, sửa đổi. Trong khi đó, người buồn giận mà không bày tỏ ra sẽ càng buồn giận hơn, khi nào đến một trở thành to lớn và cũng dễ đi đến chỗ bế tắc hoặc những chuyện nguy hiểm khác. Giận là một cảm xúc tự nhiên và cần thiết Đấng Chúa Trời ban cho con người. Khi thi hành chức vụ trên trần gian Chúa Giê-xu cũng có lúc bày tỏ sự buồn giận. Kinh Thánh ghi lại nhiều lần Chúa Giê-xu nổi giận. Ví dụ như khi người Giu-đa cứng lòng, nhìn xem Ngài có chữa bệnh trong ngày Sa-bát hay không. Phúc Âm Mác ghi: “Đấng Chúa Giê-xu vào nhà hội, thấy đó có một người nam teo bàn tay. Chúng nhìn xem thấy Ngài có chữa người đó trong ngày Sa-bát chăng, để ngạo Ngài. Ngài phán cùng người teo tay rằng: Hãy đứng dậy, đứng chính giữa đây. Rồi Ngài hỏi họ rằng: Trong ngày sa-bát nên làm việc lành hay việc dữ, cứu người hay giết người? Nhưng họ đều nín lặng. Bấy giờ Ngài lấy một liềm cắt cỏ và nói vì lòng họ cứng lòng...” (Mác 3:1-5). Một lần khác Chúa Giê-xu giận là khi môn đồ ngăn cản người ta đem các em nhỏ đến với Ngài. Kinh Thánh ghi: “Người ta đem những con trẻ đến cùng Ngài để Ngài chúc phúc cho chúng, nhưng môn đồ trách những kẻ đem đến. Đấng Chúa Giê-xu thấy vậy liền nói: Hãy để con trẻ đến cùng ta, để được cảm chúng, vì nước thiên đàng thuộc về những kẻ giống như con trẻ...” (Mác 10:13-14). Có người nói rằng, người nào không biết giận, điều không thích cũng chấp nhận, điều mình không đồng ý cũng không bày tỏ thái độ hay phản kháng gì, những người đó sẽ không làm nên chuyện. Tuy vậy điều này lại bao nhiêu anh hùng, vì giận quân ngoại xâm đã đứng lên cứu đất nước, những người bất bình trước những tệ nạn, những điều bất công trong xã hội, đã đứng lên thành lập những cơ quan thiến, những hội đoàn hữu ích để cứu người vô tội hay bài trừ những tệ nạn trong xã hội.

Lời Chúa trong Kinh Thánh không cấm chúng ta giận nhưng dạy rằng, chúng ta không nên nảy giận, không giận lâu và quan trọng hơn hết là khi giận chúng ta cần phân biệt không nên oán giận, không oán người khác, khi nào chúng ta nói hay làm những điều gây tổn thương cho anh em mình. Sứ đồ Gia-cô viết: “Người nào cũng phải mau nghe mà chậm nói, chậm giận” (Gia-cô 1:19) Và Phao-lô viết: “Ví bằng anh em đang cần giận thì hãy phân biệt, hãy cầm giận cho đến khi một trí khôn và đứng cho ma quỷ nhân đức” (Ê-phê-sô 4:26-27). Khi có chuyện

buôn phiến cần giữ quy tắc, và chúng cần thành thật nói lên sự bất bình hay phiến kiến của mình, nhưng phải nói đúng chỗ, đúng lúc và đúng cách. Sau đó cùng đem vấn đề ra bàn thảo với nhau để tìm một giải pháp tốt đẹp. Nếu buôn kiến mà che giấu, nạn đề sẽ không được giải quyết mà còn có thể trở nên nghiêm trọng hơn và đưa đến tận cùng của hôn nhân.

2. Đừng phẫn nộ quá mức khi bạn có những hành động hay lời nói gây tổn thương cho nhau

Thời kỳ Việt Nam ta có câu: “No mồm ngon, giận mồm khôn.” Câu này hàm ý rằng khi giận chúng ta dễ có những hành động và lời nói thiếu khôn ngoan, làm đau lòng người khác, khiến mối quan hệ giữa chúng ta với người chung quanh bị sứt mẻ, tổn thương, không hàn gắn lại được. Nhất là trong quan hệ vợ chồng, nếu khi giận chúng ta tuôn ra những lời thóa mạ nặng nề, khiến người phối ngẫu bị tổn thương, những tổn thương đó sẽ để lại vết hằn sâu đậm, rất khó xóa nhòa. Như đã thấy, Lời Chúa không cấm chúng ta giận, nhưng dạy hai điều liên quan đến giận dữ, đó là thứ nhất, chúng ta phải kiềm giận, tức là đừng nhẩy giận, đừng quá dữ giận, gặp chuyện gì cũng giận và thứ hai, khi giận đừng để cho ma quỷ lợi dụng. Nói cách khác là, khi có chuyện đáng giận chúng ta có thể giận nhưng phải kiểm soát cơn giận, đừng phẫn nộ quá mức, tránh nói hay làm điều gì cho hậu quả giận. Đây là điều vô cùng tai hại cho tình cảm vợ chồng. Có người khi giận vợ hay chồng thì tuôn ra những lời than van trách móc cay đắng hoặc có những lời mắng chửi thô tục là nặng nề, đến nỗi khi giận hòa với nhau, phải xin lỗi, phải mang niềm ân hận lâu dài. Người bị mắng mửi, chê trách, dù bao lâu sau khi nhắc lại vẫn còn bị tổn thương. Để tránh có những phẫn nộ quá đáng khi buồn giận, chúng ta cần nhớ Chúa Thánh Linh làm cho cảm xúc của mình. Người có Chúa Thánh Linh làm Chủ, là người có những mặt đức: yêu thương, vui mừng, bình an, nhàn nhác, nhân từ, hiền lành, trung tín, khiêm nhường và tiết độ. Trong đời sống hàng ngày, nhất là trong mối quan hệ vợ chồng, chúng ta không thể thiếu những mặt đức này. Xin Chúa cũng giúp chúng ta ghi nhớ và thực hành Lời Kinh Thánh dạy như sau: Sứ đồ Phao-lô viết: “Anh em nên trở lại ... sự thanh nhàn, buồn giận và hung ác... Anh em là kẻ chọn của Chúa Trôi, là người thánh và rất yêu mến Chúa Ngài, hãy có lòng thương xót. Hãy mở rộng lòng nhân từ, mềm mại, nhàn nhác. Nếu một người trong anh em có điều gì phản nản với kẻ khác thì hãy nhường nhịn nhau và tha thứ nhau, như Chúa đã tha thứ anh em thì anh em cũng phải tha thứ cho người” (Cô-lô-se 3:7-13) (còn tiếp)

Minh Nguyễn

Chủ tịch Trình Phát Thanh Tin Lành